

Trivs med tillvaron

Henry Ohlsson är nationalekonomen som jobbat på universitet i nästan hela sitt liv. Han är uppvuxen på en folkhögskola i Bollnäs, där familjen hade en tjänstebostad. Det har aldrig varit någon tvekan om att han har valt rätt väg i yrkeslivet.

– Jag är väldigt intresserad av mitt jobb, det är en slags livsstil, säger Henry.

Det är en mycket glad Henry Ohlsson som Bancoposten träffar i arbetsrummet på våning 9. Riksbankens nytillskott i direktionen har funnit sig väl tillrätta och att han trivs med tillvaron går inte att ta miste på. Han förbereder sig nu inför sitt första tal som kommer att hållas i Bålsta den 16 april.

– Det är organisationen Facken inom industrin som har en upptakt inför den kommande avtalsrörelsen. Detta är en mycket viktig händelse och ett bra tillfälle att visa att avtalsrörelsen är angelägen för Riksbanken, säger Henry.

HENRY HAR SEDAN 2007 suttit med i Arbetsförmedlingens styrelse och i 18 år har han varit med i Industrins ekonomiska råd, en grupp bestående av fyra oberoende ekonomer som ska lämna utlåtanden och rekommendationer i ekonomiska frågor, på uppdrag av bland annat Industrirådet.

– Jag har upplevt sju avtalsrörelser och vill påstå att jag har en rätt god bild av hur svensk lönebildning går till samt hur arbetsmarknadspolitik fungerar. Jag har även forskat mycket i frågor som har anknytning till arbetsmarknad, lönebildning och skatter.

■ FAKTA/HENRY OHLSSON

Ålder: 58 år.

Familj: Sambo, två barn, fyra barnbarn.

Bor: I lägenhet i Uppsala.

Utbildning: Professor i nationalekonomi.

Fritidsintressen: Går gärna på teater och opera, simmar, badar med mina barnbarn och lyssnar på musik. Sambons hus i Heby och mitt hus i Bohuslän.

Läser: Jag har flera böcker på nattduksbordet som har legat där ganska länge nu (min sambo retar mig för att jag läser så långsamt). Novellsamlingen *Between Friends* av Amos Oz är en av dem.

Favoritresmål: Krakow och Lissabon.

Dold talang: Jag kan binda böcker.

Motto: Det är aldrig för sent att ge upp.

Henry är född och uppvuxen i Bollnäs. Hans pappa var lärare på Bollnäs folkhögskola, där familjen, mamma, pappa och en lillasyster, hade en tjänstebostad.

– Det var en liten och greppbar värld som jag tyckte om och som till mångt och mycket har präglat mig. Min lekplats var gräsmattan på skolgården och jag spenderade en hel del tid i skolans bibliotek, säger Henry.

Henrys pappa var boksamlare och han minns att pappan till och med satte upp bokhyllor i pannrummet för att få plats med alla böcker. Henry hann fylla 19 år innan han lämnade Bollnäs för att mellanlanda i Gävle och sedan göra lumpen i Söderhamn. Därefter gick flyttlasset till Umeå där han både utbildade sig och bildade familj.

SEDAN 1989 BOR Henry i Uppsala, där han innan han kom till Riksbanken, arbetade som professor vid Uppsala universitet.

Musik ligger honom varmt om hjärtat och han kan spela flera olika instrument.

– Det händer inte ofta men ibland så spelar jag banjo. Jag kan även spela valthorn, det gjorde jag en gång i tiden i en ungdoms-orkester, säger Henry.

Och för några år sedan, när han var i Australien på School of Economics, University of New South Wales, var han med i institutionsorkestern och spelade gitarr på julfesten vid den populära badstranden Bondi Beach i Sydney.

– Det var rätt häftigt faktiskt, säger Henry med glimten i ögat.

LOTTA ALLVIN JANNERGREN